

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Ing. Antona Jakubíka v trestnej veci obvineného **Mgr. I. R.**, pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, 4 písm. b/ Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 na neverejnom zasadnutí v Bratislave 24. januára 2012 o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7 To 17/2011, z 9. júna 2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Mgr. I. R. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením Krajský súd v Košiciach (ďalej len krajský súd) zamietol odvolanie obžalovaného Mgr. I. R. proti rozsudku Okresného súdu Košice I (ďalej len okresný súd), sp. zn. 5 T 6/2010, zo dňa 17. januára 2011.

Rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný uznaný za vinného z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, 4 písm. b/ Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006, ktorého sa mal dopustiť tak, že

v období od 4.7.2005 do 15.8.2005 v úmysle získať finančný prospech a s vedomím, že nebude schopný záväzok splniť, si v hoteli Š. na S p v B. požičal od M. P. v 8 prípadoch finančné čiastky a to v celkovej výške 16.790 LEVA, 5.500 Eur a 10.000,- USD, ktoré sa zaviazal na základe písomných prehlásení vrátiť do 15.9.2005, čo však do dnešného dňa neurobil, čím takto spôsobil M. P. škodu, čo pri platnom kurze predstavuje čiastku vo výške 28.508,30 Eur.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 250 ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov, ktorého výkon podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienenečne odložil a podľa § 59 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu troch rokov.

Proti uzneseniu krajského súdu podal dovolanie obvinený podaním obhajcu, doručeným okresnému súdu 16. novembra 2011.

Ako právny dôvod dovolania označil dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. i/ Tr. por.

Dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (závažné porušenie práva na obhajobu) z hľadiska tomu zodpovedajúcej chyby konania (§ 374 ods. 1 Tr. por.) dovolateľ formuluje v tom smere, že súd nerespektoval návrh obvineného na výsluch svedka – poškodeného M. P..

Dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolateľ prezentuje tak, že v konaní nebol dokázaný úmysel obvineného nevrátiť ním si požičané peniaze čo súd nesprávne dôkazne vyhodnotil. Išlo teda len o občianskoprávny vzťah, nie o trestný čin podvodu.

Súdy pochybili aj v tom, že samostatným výrokom nerozhodol o uplatnenom nároku na náhradu škody.

Okresná prokuratúra Košice I sa k dovolaniu obvineného nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako dovolací súd v zmysle § 377 Tr. por. vec predbežne preskúmal podľa § 378 Tr. por. a zistil, že nie je dôvod na odmietnutie dovolania podľa § 382 písm. a/, b/ alebo d/ až f/ Tr. por. Zároveň však zistil, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Vo (vyššie popísanom) vecnom odôvodnení je obsah uplatnenej dovolacej námietky v zásadnom rozpore s priebehom konania, ktorý vyplýva zo spisového materiálu.

Okresný súd totiž výsluch poškodeného P. ako svedka neodmietol vykonať a o jeho vykonanie sa naopak opakovane pokúšal, a to aj cestou predvolania doručovaného

do cudziny prostredníctvom Polície Českej republiky (predvedenie ani iná forma zabezpečenia účasti svedka obmedzením jeho osobnej slobody tu nebola možná). Výsledkom bolo zistenie, že poškodený je síce na zistenej adrese administratívne prihlásený na pobyt, ale nebýva na nej, a následne (k 31. decembru 2010), že sa nachádza v Etiópii a byt prenajíma.

Samotný obvinený už na hlavnom pojednávaní 22. novembra 2010 navrhol rozhodnúť vo veci aj v situácii, v ktorej svedok nebol vypočutý.

Pokiaľ výpoveď svedka – poškodeného nebola okresným súdom na hlavnom pojednávaní čítaná, zodpovedá to kritériám § 263 ods. 3 písm. a/ Tr. por. Svedok bol totiž vypočutý ešte pred vznesením obvinenia na základe právnej pomoci poskytnutej orgánmi Českej republiky, pričom vzhľadom k bydlisku v Českých Budějoviciach bolo už v tomto čase možné dôvodne predpokladať, že na hlavnom pojednávaní ho nebude možné vypočuť (čo sa aj v súdnom konaní potvrdilo).

Pokiaľ potom obvinený v odvolaní a rovnako v dovolaní namieta, že bez svedeckej výpovede M. P. nebolo možné ustáliť jeho vinu, ide o názor na hodnotenie dôkazov vo vzťahu k podobe skutku, zistenej okresným súdom, ktorého zistenia boli následne odobrené krajským súdom. Táto okolnosť prekračuje rámec dovolacieho prieskumu, keďže podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže dovolací súd skúmať a meniť.

Právo na obhajobu teda nebolo postupom v konaní porušené a dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nie je splnený.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že danosť subjektívnej stránky (v tomto prípade úmyslu) nemôže dovolací súd (ako skutkovú okolnosť) skúmať a meniť, ak úmysel vyplýva zo skutku, tak ako bol napadnutým rozhodnutím (sprostredkovane rozsudkom okresného súdu) zistený. V takom prípade nemôže ísť o nesprávne právne posúdenie skutku, ktorým by bol splnený dôvod dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dotknutá okolnosť (subjektívna stránka) je v rozsudku okresného súdu špecifikovaná vo vzťahu k predmetnej pôžičke tak, že obvinený konal „v úmysle získať finančný prospech a s vedomím, že nebude schopný záväzok splniť“.

Z uvedeného je zrejmé, že pri takýchto skutkových zisteniach je právna kvalifikácia trestného činu podľa § 250 ods. 1, 4 písm. b/ Tr. zák. v znení účinnom v čase spáchania činu z hľadiska subjektívnej stránky príslušnej skutkovej podstaty správna, nakoľko podvodný úmysel páchatel'a v čase jeho konania (požičania si finančných prostriedkov) je jasne vyjadrený a zodpovedá zákonným kritériám (§ 16 písm. a) Tr. zák.).

Ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. teda nie je splnený.

Nerozhodnutie o uplatnenom nároku na náhradu škody nie je v intenciách uplatnených dovolacích dôvodov relevantné, aj tento postup je však po nepripustení poškodeného s týmto nárokom na hlavné pojednávanie procesne správny.

Na základe uvedeného najvyšší súd dovolanie odmietol podľa § 382 písm. c/ Tr. por., konajúc na neverejnom zasadnutí nariadenom podľa § 381 Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 24. januára 2012

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Libor Duľa

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková